

Sygn. akt VIII Gz 43/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 kwiecień 2017 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Natalia Pawłowska-Grzelczak

Sędziowie: SO Patrycja Baranowska

SO Anna Górnik (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 19 kwiecień 2017 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku dłużnika M. P.

o ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin- Centrum w Szczecinie z dnia 9 grudnia 2016 r., sygn. akt XII GU 120/16 w przedmiocie odrzucenia wniosku

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO P. Baranowska SSO N. Pawłowska-Grzelczak SSO Anna Górnik

UZASADNIENIE

W dniu 22 czerwca 2015 r. dłużnik M. P. złożył wniosek o ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację majątku. Sprawa została zarejestrowana w repertorium GU pod numerem 147/15. Zarządzeniem z dnia 9 lipca 2015 r. dłużnik został zobowiązany do usunięcia braków formalnych wniosku, w terminie 7 dni pod rygorem jego zwrotu.

W piśmie z dnia 31 sierpnia 2015 r. dłużnik wskazał, że nie zostało mu doręczone wezwanie do usunięcia braków formalnych wniosku ani też nie otrzymał zawiadomienia o nadejściu przesyłki pocztowej. Jednocześnie wniósł o ponowne, prawidłowe, doręczenie wezwania. Zarządzeniem z dnia 28 września 2015 r. Przewodniczący w Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie zarządził zwrot wniosku przyjmując, że zarządzenie wzywające do usunięcia braków formalnych zostało doręczone dłużnikowi prawidłowo w dniu 4 sierpnia 2015 r., a tym samym wyznaczony termin do usunięcia braków upłynął bezskutecznie.

W piśmie datowanym nadzień 22 października 2015 r. dłużnik złożył zażalenie na powyższe zarządzenie domagając się jego uchylecia i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, zarzucając zarządzeniu błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu prawidłowego doręczenia wezwania do usunięcia braków formalnych.

W kolejnym piśmie złożonym w tym samym dniu, tj. 22 października 2015 r., podtrzymując argumentację powyższego zażalenia, dłużnik przedłożył dokumenty mające stanowić uzupełnienie złożonego wniosku.

Zarządzeniem z dnia 30 października 2015 r. przewodniczący wezwał dłużnika do wskazania, czy pismo z dnia 22 października 2015 r. stanowi nowy wniosek o ogłoszenie upadłości wraz z uzupełnieniem braków formalnych i czy w związku z jego złożeniem podtrzymuje zażalenie na zarządzenie w przedmiocie zwrotu wniosku.

W wykonaniu powyższego zobowiązania w piśmie z dnia 26 grudnia 2015 r. dłużnik wskazał, że podtrzymuje zażalenie na zarządzenie o zwrocie wniosku, jednocześnie zaznaczył, że pismo z dnia 22 października 2015 r. nie stanowi nowego wniosku o ogłoszenie upadłości lecz wyłącznie uzupełnienie braków poprzedniego wniosku, ponieważ nigdy nie otrzymał przesyłki zawierającej wezwanie do uzupełnienia braków wniosku.

Postanowieniem z dnia 17 lutego 2016 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie oddalił zażalenia dłużnika na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Rejonowym Szczecin–Centrum w Szczecinie z dnia 28 września 2015 r., sygn. akt XII GU 147/15 w przedmiocie zwrotu wniosku. Sąd Okręgowy podzielił ustalenia faktyczne i konsekwencje prawne, jakie na ich podstawie wywiódł Sąd Rejonowy, doprowadzające do zwrotu wniosku o ogłoszenie upadłości. Wskazując na niekwestionowany fakt, że wniosek dłużnika z dnia 22 czerwca 2015 r. dotknięty był wieloma brakami formalnymi, których dłużnik nie usunął w ustawowym terminie, Sąd wskazał na skuteczność doręczenie wezwania do ich uzupełnienia, w świetle obowiązującej regulacji prawnych.

W piśmie złożonym w dniu 25 marca 2016 r., wobec oddalenia zażalenia na zarządzenie o zwrocie wniosku, dłużnik wniósł o potraktowanie pisma z dnia 22 października 2015 r. jako nowego wniosku o ogłoszenie upadłości i rozpoznanie sprawy na podstawie złożonych do akt dokumentów.

Sprawę zarejestrowano w repertorium GU pod nowym numerem 120/16.

Postanowieniem z dnia 9 grudnia 2016 r. Sąd Rejonowy odrzucił wniosek dłużnika. Analiza akt sprawy doprowadziła Sąd do wniosku, iż wobec dłużnika nie zaistniały przesłanki do ogłoszenia jego upadłości w rozumieniu działu II tytułu I części pierwszej ustawy Prawo upadłościowe z uwagi na brak zdolności upadłościowej. Podstawę rozstrzygnięcia stanowiło ustalenie, że wnioskodawca M. P. wykreślony został z rejestru dnia 1 października 2014 r., zaś wniosek o ogłoszenie upadłości jako przedsiębiorcy został przez niego skutecznie złożony dopiero w dniu 25 marca 2016 r. W ocenie Sądu w myśl przepisów Prawa upadłościowego w brzmieniu na dzień 1 stycznia 2016 r. wnioskodawca nie może domagać się ogłoszenia upadłości gdyż nie posiada legitymacji do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości toczącej się wg przepisów dotyczących upadłości wobec osób prowadzących działalność gospodarczą. Zgodnie bowiem z aktualnym brzmieniem przepisów (nowelizacja z dnia 15 maja 2015 r., która weszła w życie 1 stycznia 2016 r.) ustawodawca zlikwidował dla wniosków o ogłoszenie upadłości osób fizycznych, złożonych po dniu 1 stycznia 2016 r., możliwość prowadzenia postępowania wg przepisów o upadłości przedsiębiorców już na drugi dzień po wykreśleniu działalności z rejestru. Na mocy ustawy prawo upadłościowe i naprawcze sprzed nowelizacji z dnia 15 maja 2015 r., można było żądać ogłoszenia upadłości osoby fizycznej, która była przedsiębiorcą, także po zaprzestaniu prowadzenia przez nią działalności gospodarczej, jeżeli od dnia wykreślenia z właściwego rejestru nie upłynął rok.

Powyższe rozstrzygnięcie zaskarżył dłużnik domagając się jego uchylecia i merytoryczne rozpoznanie wniosku o ogłoszenie upadłości. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił błędne przyjęcie, że wniosek o ogłoszenie upadłości został skutecznie złożony dopiero w dniu 25 marca 2016 r., podczas gdy został on skutecznie złożony w dniu 22 października 2015 r.

W uzasadnieniu zażalenia, przedstawiając przebieg postępowania, skarżący wskazał, że po zwrocie wniosku z czerwca 2015 r., w dniu 22 października 2015 r. złożył zażalenie na zarządzenie w tym przedmiocie. Następnie pismem z dnia 5 listopada 2015 r. został przez Sąd zobowiązany do sprecyzowania czy przesłane wcześniej dokumenty są uzupełnieniem wniosku składanego w czerwcu 2015 r. czy też stanowią nowy wniosek oraz czy podtrzymuje złożone zażalenie. W odpowiedzi, w piśmie z dnia 26 listopada 2015 r. skarżący wskazał wyraźnie, że nie jest to nowy wniosek tylko uzupełnienie już złożonego wniosku.

W dalszej kolejności, w związku z oddaleniem zażalenie postanowieniem z dnia 18 lutego 2016 r., skarżący złożył w dniu 25 marca 2016 r. pismo, w którym zwrócił się o potraktowanie pisma z dnia 22 października 2015 r. jako nowy wniosek o ogłoszenie upadłości. Z uwagi na powyższe, zdaniem skarżącego, nie sposób przyjąć, że wniosek został złożony dopiero w dniu 25 marca 2016 r., bowiem miało miejsce wyraźne odwoływanie się do wcześniej złożonego wniosku. Za powyższym przemawiają też względy słuszności, w całej niniejszej sprawie skarżący ponosi bowiem negatywne konsekwencje zaniechań InPostu. Za niezrozumiały skarżący uznał nadto sposób, w jaki po szeregu pism kierowanych do niego i przez niego Sąd uznał, że wcześniejsze pismo nie stanowiło skutecznego wniosku o ogłoszenie upadłości.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie okazało się nieuzasadnione.

Sąd Okręgowy w pełni podziela ustalenia i rozważania prawne zawarte w zaskarżonym postanowieniu.

Skarżący powoływał się na błędne ustalenie przez Sąd I instancji daty złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, iż pierwotnie złożony wniosek z dnia 22 czerwca 2015 roku został prawomocnie zwrócony – zażalenie oddalono postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 17 lutego 2016 roku. Wniosek ten nie wywołał więc żadnych skutków prawnych związanych z jego wniesieniem.

Wyraźnie wskazać także należy, iż M. P. – po złożeniu pisma z dnia 22 października 2015 roku wraz z uzupełnieniem braków formalnych, w odpowiedzi na zarządzenie Przewodniczącego, jednoznacznie wskazał, iż pismo z 22 października 2015 roku nie stanowi nowego wniosku o ogłoszenie upadłości. Dopiero po otrzymaniu postanowienia oddalającego zażalenie na zwrot wniosku, dłużnik, pismem wniesionym 25 marca 2016 roku, wniósł o potraktowanie jego pisma z 22 października 2015 roku jako nowego wniosku o ogłoszenie upadłości. Z datą więc 25 marca 2016 roku uznać należy nowy wniosek za złożony. Tak też prawidłowo przyjął Sąd Rejonowy.

Niespornym było, iż dłużnik zakończył działalność gospodarczą z dniem 1 października 2014 roku. Z dniem 1 stycznia 2016 roku, zgodnie z art. 5 Prawa upadłościowego, można ogłosić upadłość wyłącznie wobec przedsiębiorców. Przedsiębiorcą, zgodnie z art. 43¹ kodeksu cywilnego jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna, o której mowa w art. 33 § 1, prowadząca we własnym imieniu działalność gospodarczą lub zawodową oraz w myśl art. 5 ust 2 ustawy prawo upadłościowe i naprawcze przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna albo jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, prowadząca we własnym imieniu działalność gospodarczą lub zawodową.

M. P. w dacie 25 marca 2016 roku przedsiębiorcą już nie był i to dłużej niż rok. Nie przysługiwało mu uprawnienie do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Jednocześnie wniosku nie złożył także wierzyciel, który zgodnie z art. 8 Prawa upadłościowego ma uprawnienie do złożenia takiego wniosku wobec byłego przedsiębiorcy jeżeli od wykreślenia nie upłynął rok.

Nawet przy przyjęciu – jak tego chce skarżący, iż ponowny wniosek został złożony pismem z dnia 22 października 2015 roku, nie sposób uznać, iż dłużnik miał w tamtej dacie legitymację do złożenia wniosku o upadłość. Treść art. 8 Prawa upadłościowego obowiązującego w dacie 22 października 2015 roku umożliwia wprawdzie także dłużnikowi złożenie wniosku o upadłość ale w sytuacji, jeżeli od wykreślenia rejestru przedsiębiorców nie upłynął rok. Przyjęcie więc tej daty za datę złożenia wniosku o upadłość również nie dawałoby M. P. legitymacji do wniesienia wniosku albowiem także w stosunku do tej daty upłynął rok od wykreślenia dłużnika z rejestru.

Mając na uwadze powyższe uznać trzeba, iż Sąd Rejonowy prawidłowo odrzucił wniosek M. P. albowiem nie posiada on zdolności upadłościowej w świetle przepisów Prawa upadłościowego.

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c. zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

SSO P. Baranowska SSO N. Pawłowska-Grzelczak SSO Anna Górnik

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)